

De horizontale of tijdsanalyse

De horizontale analyse

De horizontale of tijdsanalyse heeft tot doel om te beoordelen hoe de verschillende posten van de balans en de resultatenrekening zich ontwikkelen in de tijd.

Hiervoor wordt vaak gebruik gemaakt van een indexen.

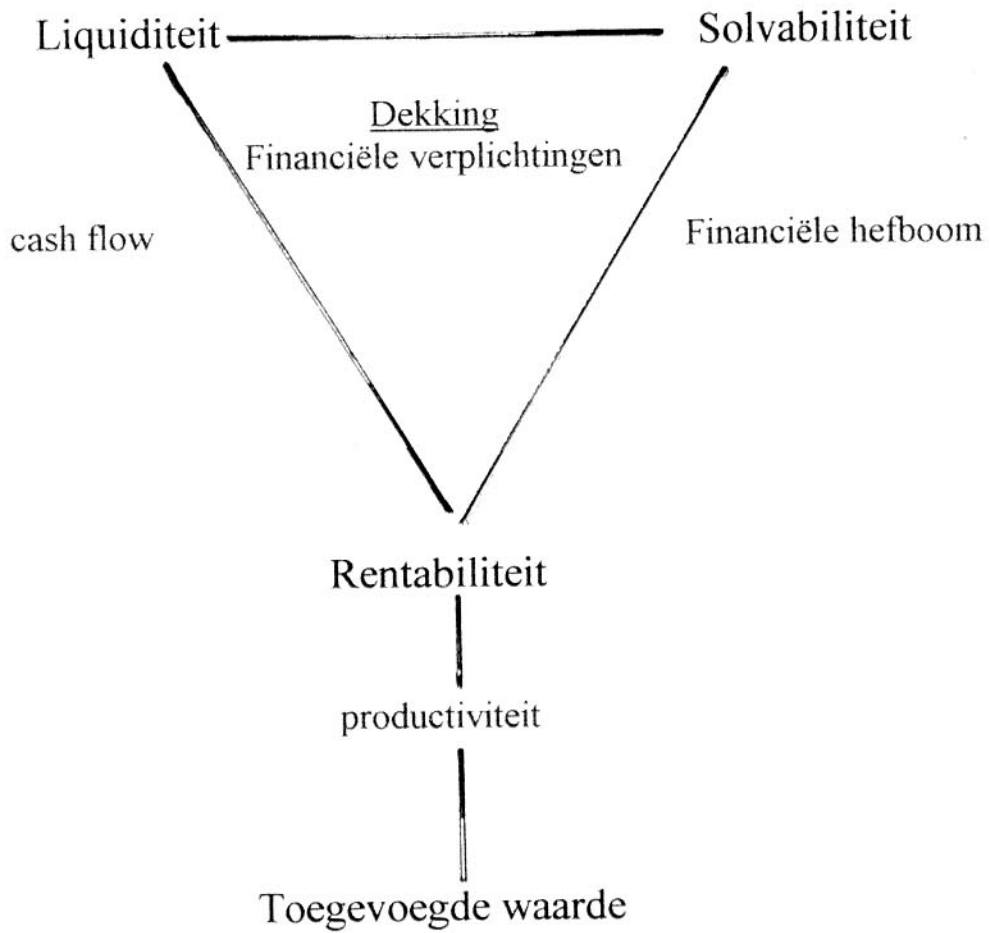
de tijdindex is :
$$\frac{\text{cijfer van een bepaald jaar}}{\text{cijfer van het basis jaar}} \times 100$$

De verticale analyse

Bij de verticale of structuuranalyse is het interessant om het relatieve (procentuele) aandeel van een rubriek van de balans of resultatenrekening te kennen te opzichte van bijvoorbeeld het balans totaal of van de verkopen.

Het balanstotaal wordt bepaald op 100% en den verkopen eveneens op 100%.

Schema

Basis elementen van de financiële analyse

Voor het meten van de financiële toestand van een onderneming worden klassiek de volgende criteria gemeten :

✓ 1. liquiditeit

✓ 2. solvabiliteit

✓ 3. rentabiliteit

✓ 4. toegevoegde waarde (BRUTO Winst)

Liquiditeit omvat de vergelijking van inkomsten en uitgaven. Indien er onvoldoende inkomsten zijn om de uitgaven te dragen is er sprake van een kastekort.

Solvabiliteit staat in relatie met de rentabiliteit en de liquiditeit van een onderneming. Hier speelt de financiële hefboom een belangrijke rol.

Rentabiliteit geeft de verhouding weer tussen opbrengsten en kosten.

Toegevoegde waarde geeft weer in welke mate de onderneming in staat is om alle stakeholders en last but not least de shareholders te vergoeden. (denk aan taart structuur)

1. Boekhoudkundige uitgangspunten

1.1.1 Uitdrukking in geldswaarde

1.1.2 Bestendigheid

~~1.1.3 Continuïteit~~

2. Vaststelling van de gebeurtenissen

2.1 Verantwoordingsstukken

2.2. Volledigheid

2.3 Niet compensatie

2.4 toerekenen van opbrengsten en kosten aan een periode
(matching principle)

✓ 3. Waardering

3.1 Individuele waardering

3.2 Voorzichtigheid

3.3 Objectiviteit

3.4 Relevantie

→ ~~3.5 CONTINUÏTEIT~~

4. Rapportering

4.1 Periodiciteit

4.2 Vergelijkbaarheid

4.3 Getrouwe beeld